

CiU és aprofitar un pacte que li oferia el president del Govern espanyol. En un moment en què o pactava algú o tot se n'anava en orris. Un atac de banyes mereix carregar-se l'aposta que ells havien fet per un Estatut nou?

—**Es va descartar la retirada de l'Estatut?**

—En quin escenari, diferent de l'actual, Catalunya pot aconseguir un millor Estatut que aquest? Si ens diguessin que, amb Bono de president espanyol o amb Rajoy de president espanyol, tindrem un Estatut més bo, jo optaria per esperar i tornar-ho a intentar d'aquí a dos anys. Però tal com està la política espanyola s'ha d'escollir el que podem treure del Govern Zapatero o la incògnita del que vingui després, que crec —i ho dic jo, que no li he donat suport— que no serà millor. Hem de tocar de peus a terra.

—**I això fa impensable un acord CiU-ERC per a la pròxima legislatura? Això convertiria el PSC en l'únic partit imprescindible.**

—El partit que ha fet impossible una majoria nacionalista al Parlament de Catalunya —perquè va optar per un altra via: la de reforçar el Partit Socialista i intentar convertir-lo en el gran referent de la política catalana— va ser ERC. En un futur, hi haurà possibilitat de recompondre això? No ho sé. Ja ho veurem segons els resultats electorals. Jo tinc clara una cosa: a Catalunya hi ha d'haver un president de la Generalitat nacionalista. És la mateixa opció d'ERC? Fins ara han demostrat que no.

—**Vostè, doncs, accepta l'anàlisi que diu que el PSC passa a ser l'únic partit imprescindible en un futur Govern?**

—No, en absolut. Això passaria en el cas que CiU tragués un resultat molt justet. Però què passarà si CiU treu un resultat molt ample? El PSC no serà imprescindible, ni de bon tros. No ho ha estat durant 23 anys. Per tant, dependrà del vot de la gent. Vull dir que els pactes estan tots oberts. Excepte un —almenys, per part nostra—: amb les condicions actuals del PP, no hi ha pacte possible amb ells.

—**El president Pasqual Maragall s'ha mantingut al marge de la negociació de l'Estatut...**

—L'han mantingut al marge...

—**Això enforteix o afebleix Pasqual Maragall?**

— Jo crec que a Pasqual Maragall l'afebleix i molt. Us imagineu aquest mateix procés amb el president Pujol a la Generalitat? Que el president hagués estat *out* d'aquesta negociació i que l'hagués feta el cap de l'oposició fos qui fos? Impensable, no? Doncs això ha succeït aquest cop. Per tant, el president Maragall, com a tal, ha quedat molt en qüestió. Ha quedat tremendament desdibuixat. I amb això no li resto el mèrit, que ja li vaig reconèixer el 30 de setembre, d'haver portat el seu partit cap a un escenari d'Estatut que fa tres o quatre anys, en mans del Partit Socialista, era bastant impensable.

—**I la institució, la presidència de la Generalitat, l'afebleix?**

—Ha quedat tremendament tocada en els dos anys de mandat d'en Pasqual Maragall. No solament per la seva absència de la negociació de l'Estatut, sinó també per la seva incapacitat de canviar el Govern quan ell va voler. O és que això reforça la institució? I va quedar en dubte quan ell solet crea polèmiques absolutament absurdes com la del 3%.

—**L'Estatut del 1979 s'ha allargat 27 anys. Què li espera a aquest?**

—No ho sé, sincerament. Sempre he dit, i vull ser conseqüent, que si fas un Estatut no pots pretendre canviar-lo al cap de cinc anys. Pots estar quinze o vint anys sense fer un Estatut nou. Una altra cosa és fer una reforma molt concreta de dos o tres articles. Això és una altra cosa. No implica aquest enrenou.

—**Hi ha la sensació generalitzada que, amb Zapatero, va tractar alguna cosa més. En el supòsit que vostè sigui el pròxim president de la Generalitat, faria sortir al balcó en Rodríguez Zapatero?**

—No. Sortirà al balcó de la Generalitat qui li toca sortir, que és el president i alguns membres destacats de la força política que representa. Per cert, ja que es parla de pactes secrets. Quan es faci el referèndum, CiU continuarà sent el partit de l'oposició i Artur Mas el cap de l'oposició. Si haguéssim pactat tantes coses, hauria pactat l'entrada al Govern de la Generalitat. M'haurien dit que no? Però nosaltres no serem al Govern si no és per la voluntat de la gent.

*Salvador Cot
Àlex Milian*

ERC, el pas que fa vertigen

L'acord CiU-PSOE sobre l'Estatut ha posat en una situació complicada ERC. L'"Espanya amiga" de Zapatero ja ha mostrat els seus límits i l'aposta pragmàtica dels republicans d'aliança amb el federalisme espanyol s'ha esgotat. Per a ERC s'obre una etapa de replantejaments estratègics que pot comportar canvis vertiginosos.

Era imaginable un nou Estatut aprovat per un acord del PSOE i CiU. Però aquest desenllaç comporta d'altres canvis. Especialment en les estratègies polítiques dels socialistes al Congrés de diputats. De moment, la formació independentista ha anunciat que no donarà suport a aquest acord, constatat l'escàs marge de modificar a l'alça aspectes que fins ara havien estat considerats bàsics en la negociació de l'Estatut, com el finançament i la definició de Catalunya com a nació. Sí que ho han fet ja el PSC i els seus socis de govern a Catalunya. Tot i així, Esquerra ha deixat clar que no pensa trencar el tripartit.

El fet és que amb l'acció de Rodríguez Zapatero, l'"Espanya amiga",

Josep-Lluís Carod-Rovira, acompanyat de membres de l'executiva d'ERC, en la conferència de premsa de rebuig a l'acord sobre l'Estatut pactat per PSOE i CiU.

de la reforma cap a la plurinacionalitat que defensava el dirigent socialista, ja ha arribat a la seva estació final, si més no pel que fa a Catalunya. El mateix president del Govern espanyol deia, en una entrevista televisiva, pocs dies després de tancar l'acord sobre l'Estatut de Catalunya amb Convergència, que el text que s'aprovi serà la "culminació del model autonòmic", és a dir, el punt final.

L'acord signat per sorpresa entre José Luis Rodríguez-Zapatero i Artur Mas, el passat dissabte 21 de gener a la Moncloa, va caure com una galleda d'aigua freda a la direcció del partit. En la cúpula de la formació republicana va generar un cert desconcert i decepció. Desconcert per la precipitació amb què, a parer de la direcció d'ERC, es va tancar l'acord, i decepció pels resultats finals de les negociacions, per sota de les expectatives generades. Però a més, l'acord etzibava un cop definitiu a l'estratègia política que ERC ha anat seguint els

darrers anys, d'intentar trenar col·laboracions amb l'esquerra espanyola, des de posicionaments pragmàtics, per facilitar un canvi de model d'estat que reconegui la plurinacionalitat. En aquesta línia s'emmarca la política a Catalunya, però sobretot la d'aliances parlamentàries a Madrid, on Esquerra ha donat suport al Govern del PSOE al Congrés de Diputats.

Amb la mirada al Quebec. De manera que amb el desenllaç de l'Estatut, dins d'ERC s'obre també un debat més profund, que haurà de reconduir la seva estratègia política. Una estratègia que abandonarà l'aposta d'aliances amb el federalisme espanyol, per inexistent, i optarà per una tercera via sobiranista, a cavall d'un "independentisme testimonial", i del "possibilisme claudicant" de CiU, segons fonts properes a ERC. Un dels models d'inspiració podria ser el quebequès. A més, la direcció republicana observa que la bandera de la refor-

ma de l'Estatut ha quedat descartada ara, i que per tant, caldrà cercar altres vies polítiques.

El procés cap a un "no". Dijous, 26 de gener, una executiva extraordinària decidia de manera unànime que ERC no podia donar suport als acords subscrits sobre l'Estatut de Catalunya a Madrid per CiU, PSC i ICV. La formació tancava files conscient que aquesta decisió comportarà dificultats en el futur. De moment, tant CiU com el PP han dit que és insostenible que ERC no voti a favor de l'Estatut i que es mantingui en el tripartit. Els republicans també estan sent pressionats pel PSOE per afegir-se a l'acord. És imaginable, doncs, que les pressions sobre la formació independentista per acceptar un acord augmentin.

Aquest tancament de files d'ERC i de reforç de l'opció de no afegir-se a l'acord subscrit entre PSOE i CiU, es va produir després que en la reunió de di-

El president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez-Zapatero, rep el president d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, a la Moncloa. Avui, l'entesa entre el PSOE i ERC al Congrés ha quedat tocada.

mecres passat, entre representants del Govern espanyol, i el president i el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós, els dirigents republicans van constatar la nul·la predisposició de l'executiu de Rodríguez-Zapatero a millorar alguns dels aspectes bàsics del projecte d'Estatut, com el finançament i la inclusió del terme "nació". Aquest nul marge de maniobra es va fer extensiu, a final de la setmana passada, fins i tot al capítol de competències, on, segons fonts d'Esquerra, les propostes de l'executiu espanyol queden per sota en alguns casos de les converses que fins ara s'havien mantingut. Aquesta actitud del PSOE fa que en la direcció d'ERC cada dia que passa es refermi més el rebuig a la proposta d'Estatut negociat a Madrid.

Dubtes inicials. El desconcert inicial, però, va fer que ERC es veiés sotmesa a un debat intern sobre la nova situació política que generava l'acord entre el PSOE i CiU. Aquell acord repercutia en massa àmbits per poder donar una resposta clara i ràpida. Així, després de fer-se públic el resultat, en la direcció d'ERC va planar el dubte de si calia o no afegir-se a l'acord. La reacció dels republicans no va ser immediata i es va fer esperar. En l'executiva nacional con-

vocada el dilluns passat, dia 23, es decidia un "no, de moment". Es a dir, no sumar-se a l'acord subscrit per CiU amb el PSOE, però no tancar les portes a la negociació. Així es deixava un marge de maniobra per a poder intentar afegir-se finalment a l'acord, si s'aconseguien algunes millores i concrecions sobre el text que s'havia negociat. Aquell posicionament va ser la síntesi de les diverses opinions que es van aportar en aquella executiva del dilluns 23. Una executiva on alguns dels seus participants van argumentar la dificultat de votar en contra del projecte estrella de la legislatura del tripartit. Entre els més reticents a oposar-se de principi a l'acord hi havia alguns dels càrrecs institucionals. El conseller primer, Josep Bargalló, expressava la dificultat que comporta defensar el "no" en solitari, quan totes les altres forces catalanes ja es donen per satisfetes. També el president del Parlament, Ernest Benach, expressà alguns dubtes. El conseller de Comerç, Josep Huguet, en la seva intervenció en l'executiva va advertir que calia prendre una decisió amb molt de compte, qualsevulla que fos. Inicialment, també el president de la formació, Josep-Lluís Carod-Rovira, expressava els seus dubtes i la dificultat de la situació, i per això proposava inicialment la possibilitat de vo-

tar favorablement al conjunt del t però en la votació dels articles va contra aquells amb els quals no hi gués acord. Per la seva banda, el secretari general, Joan Puigcercós, també expressar alguns dubtes inicials, però va posicionar pel rebuig a l'acord xant marge per a negociar. Més dràstic va ser la intervenció de Xavier Vendrell, secretari d'organització d'ERC i secretari general del conseller primer, que defensar amb vehemència el no a aquesta proposta d'Estatut. Malgrat alguns dubtes de primera hora, però, la major part de les intervencions en l'executiva d'ERC, van rebutjar l'acord. També ser important la intervenció dels presidents regionals, com la d'Ignasi Peñón, que va transmetre el malestar a les bases territorials per l'acord subscrit entre PSOE i CiU.

Entre el no i l'abstenció. A mesura que va anar avançant la setmana, però es va reforçar el rebuig a la proposta. Després de les reunions mantingudes per representants d'ERC amb el PSOE, els dubtes s'han anat dissipant, davant la rigidesa negociadora dels socialistes espanyols. De manera, doncs, que l'executiva extraordinària del passat dijous, celebrada al Parlament, va acabar configurant una posició pràcticament unànime de rebuig.

Així que ERC no sembla disposada a entrar en l'acord en el procés de modificació del projecte d'Estatut a Madrid no hi ha millores importants. I de moment, res fa pensar que el PSOE, que té suficients vots per aprovar el text, estigui disposat a fer concessions a ERC. La formació republicana espera els resultats del procés de negociació i l'articulat definitiu per decidir el seu final al Congrés de Diputats. Un procés en el qual Esquerra hi té molt poques esperances, davant l'absència de garanties que no serveixi per a retallar encara la proposta. El "sí", doncs, queda cartat, si no es produeixen canvis de grau, ara per ara impossibles d'implantar. El marge de maniobra d'ERC entre l'abstenció i el no. Tant l'una com l'altre signifiquen un pas que, per les seves conseqüències, pot comportar vertigen. Però de moment, el pas s'ha fet.